

poczatek tekstu

[Przewodniczący Monika Pawłowska Radzimierska 00:00:01.330]

Uzasadnienie. Zaskarżonym Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z 26 października 2012 roku i z 31 października 2012 roku w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy G. G. prawo do zasiłku chorobowego za okresy od dnia 2 października 2012 roku do dnia 15 października 2012 roku i od 16 października 2012 roku do dnia 31 października 2012 roku. Z tym orzeczeniem nie pogodziła się strona pozwana wnosząc apelację. W apelacji organ rentowy zarzucił rażące naruszenie prawa materialnego, a mianowicie artykułu 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, tekst jednolity Dz.U. z 2010 roku nr 77 poz. 512 z późniejszymi zmianami, przez błędne przyznanie wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego w okresach od dnia 2 października 2012 roku do dnia 15 października 2012 roku oraz od dnia 16 października do dnia 31 października 2012 roku. Podczas, gdy wnioskodawca nie ma prawa do zasiłku chorobowego w tych okresach, gdyż niezdolność do pracy powstała w okresie, którym wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu. Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę Wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim i oddalenia odwołania. Sąd II Instancji w niniejszej sprawie przedstawił Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości. Sąd Najwyższy w dniu 4 września 2014 roku podjął uchwałę, w której stwierdził, że byłemu Sędziemu, który stał się niezdolny do pracy przed zrzeczeniem się urzędu, przysługuje zasiłek chorobowy w okresie dalszego trwania tej niezdolności po rozwiązaniu stosunku służbowego, artykuł 6 ustęp 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, tekst jednolity Dz.U. z 2014 roku poz. 159. Będąc związany stanowiskiem Sądu Najwyższego stosownie do treści artykułu 390 paragraf 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zważył, co następuje: Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem orzeczenie Sądu I Instancji jest prawidłowe i znajduje oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Sąd Okręgowy w pełni aprobuje ustalenia faktyczne Sądu I Instancji i przejmuje, jako własne, podziela również wywody prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego Wyroku nie znajdując żadnych podstaw do jego zmiany, bądź uchylenia. Zgodnie z artykułem 6 ustęp 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Jednocześnie artykuł 11 ustęp 1 ustawy systemowej wskazuje, że obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają między innymi osoby będące pracownikami. Stosunek służbowy Sędziego z wyłączeniem publiczno - prawnej sfery jurysdykcyjnej, jak i jego elementów korporacyjnych kwalifikuje się, jako stosunek służbowy, jako służbowy stosunek pracy z nominacji, czyli jako szczególnie stosunek zatrudnienia pracowniczego zarówno w sferze prawa pracy jak i ubezpieczeń społecznych. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z 27 września 2002 III UZP 5/02 (...) z 2003 roku nr 3 poz. 69. Źródłem problemu podlegania Sędziów ochronie prawa ubezpieczeń społecznych w razie choroby trwającej po ustaniu stosunku służbowego jest to, że od wynagrodzenia Sędziów zgodnie, z artykułem 91 paragraf 9 Ustawy o Urzędzie Sądów Powszechnych, nie odprowadza się składek na ubezpieczenie społeczne. Zwolnienie wynagrodzeń sędziowskich z obowiązku opłacenia tych składek na ubezpieczenie społeczne wynikało z realizacji przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarantującej konstytucyjną nieusuwalność Sędziów ze sprawowanych urzędów i wprowadzających instytucję stanu spoczynku Sędziego. Pozostający w stosunku, w służbowym stosunku pracy Sędziowie nie są generalnie wyłączeni z podlegania powszechnemu systemowi ubezpieczenia społecznego, na co wskazywał również Sąd w uchwa..., Sąd najwyższy w uchwale z dnia 9 lipca 2014 roku 1 UZP 1/14. Sędziowie nie nabywają jedynie prawa do tych ustawowo określonych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, które wyłącza pragmatyka służbowa, poza tym sędziowie nie korzystają z innych tradycyjnie przypisanych do sfery ubezpieczeń społecznych świadczeń, uzyskiwanych w razie niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn niż choroba. Sędziowie są, więc wyłączeni z możliwości uzyskiwania tylko tych świadczeń wynikających z powszechnego systemu ubezpieczeń, które pod postacią innych, niejako zamiennych świadczeń jak uposażenie w stanie spoczynku lub wynagrodzenie wypłacanych w miejsce świadczeń uzyskiwanych w razie niemożności wykonywania pracy z innych przyczyn niż choroba określonych w przepisach świadczenia z ubezpieczenia społecznego oraz zasiłków z ubezpieczenia społecznego, gwarantują im pragmatyki służbowe. Wyłączenie możliwości uzyskania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego odnosi się, zatem tylko do okresu trwania stosunku służbowego. Natomiast, jeżeli

doszło do rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego Sędziego od wynagrodzenia wypłaconemu Sędziemu w okresie służby, od którego nie odprowadzano wcześniej składki na ubezpieczenie społeczne, stosownie do treści artykułu 91 paragraf 10 Ustawy o Ustroju Sądów Powszechnych, przekazuje się składkę do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przewidzianą za ten okres w przypisach o ubezpieczeniu społecznym. Okres pełnienia służby sędziowskiej jest wówczas traktowany, jako okres zatrudnienia w Sądzie, czyli jak okres pozostawania w stosunku pracy. Po rozwiązaniu stosunku służbowego okres pełnienia przez Sędziego służby zostaje, zatem zrównany z innymi stosunkami zatrudnienia gwarantującymi pełną ochronę ubezpieczenia. W Wyroku, w uzasadnieniu Wyroku z dnia 5 sierpnia 2014 roku 1 UK 5/14 Sądu Najwyższego, Sąd Najwyższy podniósł, że przekazanie składek w tym trybie nie oznacza nawiązania stosunku ubezpieczenia społecznego dopiero z tą chwilą, ale jako swoiste odnowienie w powszechnym, lecz jego swoiste odnowienie w powszechnym systemie ubezpieczeń społecznych. Sędzia, jako pracownik miałby zwykle prawo do podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracowniczego zatrudnienia, jeżeli więc Sędzia utracił swój status i związane z nim zaopatrzenie społeczne to nie mógł utracić ochrony ubezpieczeniowej w zakresie powszechnego ubezpieczenia społecznego, gdyż był pracownikiem. W konsekwencji niezdolność byłego Sędziego do pracy powstała przed rozwiązaniem stosunku służbowego musi być, zatem traktowana, jako postawa w okresie podlegania ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu pozostawania w stosunku pracy, co uzasadnia prawo do zasiłku chorobowego zgodnie z artykułem 6 ustęp 1 ustawy zasiłkowej. Przy czym nie przeszkadza temu stwierdzenie, że od wynagrodzenia Sędziego nie odprowadzono składek na ubezpieczenie chorobowe. Zasiłki chorobowe wypłacane w okresie po ustaniu ubezpieczenia chorobowego są świadczeniem udzielanym po ustaniu okresu objętego składką na ubezpieczenie, a zatem bez ekwiwalentu w tej składce, przysługującym z tytułu spełnienia się ryzyka określonego ogólnie, jako niezdolność do pracy po ustaniu ubezpieczenia. Celem takiego uregulowania jest zabezpieczenie materialne pracownika na wypadek czasowej przeszkody w podjęciu nowego zatrudnienia, ujmowane również, jako zabezpieczenie pracownika przed utratą zarobków na wypadek przemijających przeszkód w ich zdobywaniu wywołanych chorobą. A zatem to unormowanie ma charakter gwarancyjny, ochronny i zabezpieczający środki utrzymania. Sytuacja Sędziego, który jest niezdolny do, byłego Sędziego, który jest niezdolny do pracy nie różni się od sytuacji innych osób, którym wypłaca się zasiłki chorobowe po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego. Wobec czego nie ma też żadnych podstaw do pozbawienia byłego Sędziego gwarancyjnej ochrony ubezpieczeniowej z tytułu prawnie określonego zdarzenia chorobowego po ustaniu stosunku służbowego. W przypadku przyjęcia odmiennego stanowiska, zmierzającego do pozbawienia byłego Sędziego prawa do zasiłku chorobowego w związku z niezdolnością trwającą po ustaniu stosunku służbowego stanowiłoby nieuzasadnioną dyskryminację tej grupy zawodowej naruszając konstytucyjną zasadę równości traktowania obywateli wynikającą z artykułu 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie konstytucyjnego prawa do zabezpieczenia społecznego. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 385 k.p.c. oddalił apelację. (...)